

[Poul Møller.]

korrekt. Der står, at folketinget beslutter „at udtale, at en undersøgelse af spørgsmålet om en revision af de gældende regler for vejfondens tilskud til vej- og gadearbejder med eventuelle tilsluttende nedrivninger af bygninger snarest bør optages med det for øje at tilvejebringe størst mulig sikkerhed for, at sådanne tilskud fra vejfonden også ud fra en samfundsmæssig vurdering altid har tilstrækkelig økonomisk begrundelse.“

Men er det nu revisionen, der snarest bør igangsættes, eller er det undersøgelsen? For at være sprogligt korrekt burde der vel stå, at der skulle foretages en undersøgelse af, om en revision var naturlig, rimelig eller velbegrunder, og at denne undersøgelse skulle ske snarest muligt. Der må imidlertid mangle nogle ord her om, hvad der skal ske, om en revision er naturlig, begrundet, påkrævet el. lign.

Jeg synes derfor, dette forslag til folketingsbeslutning er dårligt affattet. Jeg synes, det er meget betænkeligt — og jeg skal henstille til tingets ledelse at tage dette problem op — at vi her formelt skal underkaste et forslag til folketingsbeslutning en andenbehandling, når dette forslag reelt hverken for dets indholds vedkommende eller efter dets titel har været til nogen førstebehandling.

Formanden: Må jeg i anledning af det ærede medlems udtalelse gøre opmærksom på, at da det stillede ændringsforslag, hvad dets indhold angår, ikke er af mere vidtgående karakter, end at det ville kunne vedtages i form af et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, har jeg ikke fundet det forsvarligt at nægte at behandle ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Udvalgets ordfører (Bertel Dahlgaard): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at jeg rejste denne sag på det tidspunkt, da det blev mig bekendt, at der faktisk var truffet en beslutning. Jeg rejste den i finansudvalget i september måned. Det ærede medlems parti ventede i hvert fald mindst 14 dage, inden det gav meddelelse om, at man ønskede sagen herved

i salen. Når det ærede medlem kaldte på mig som tidligere indenrigsminister, så skal jeg gerne ganske bramfrit sige følgende: Når jeg som tidligere indenrigsminister så, at en tidligere trafikminister havde bevilget 5-6 mill. kr. af statens midler til nedrivning af en bygning — en nedrivning, som han selv fandt urimelig, hvilket han havde sagt til sine partifæller i kommunalbestyrelsen — og når jeg endvidere læste, at man i kommunalbestyrelsen som ét af de meget stærke argumenter for nedrivningen fremførte, at det jo næsten ikke ville koste kommunen noget, fordi staten betalte de 85 pct., ja, så kom virkelig det tidspunkt, hvor jeg også som tidligere indenrigsminister gerne ville anvende en ekstraordinær fremgangsmåde, og noget lignende vil jeg gøre i tilsvarende tilfælde i kommende tid.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede trafikminister, at selvfølgelig bør jeg ikke lægge mere ind i det forslag til beslutning, der her foreligger, end det, der virkelig står i det.

Det forekommer mig, at den højtærede minister heller ikke bør lægge mindre ind deri, end hvad enhver kan læse. Når folketinget udtaler, at en undersøgelse af spørgsmålet om en revision af de gældende regler bør optages — og det er altså undersøgelsen, det kan der sproglig set ikke være nogen som helst tvivl om — med det for øje at tilvejebringe størst mulig sikkerhed for, at sådanne tilskud fra vejfonden også ud fra en samfundsmæssig vurdering altid har tilstrækkelig økonomisk begrundelse, så tør jeg vel sige, at ingen minister vil være i tvivl om, at det ville folketinget ikke udtale, hvis man mente, denne sikkerhed allerede er til stede. Derfor forekommer det mig, at den højtærede minister i hvert fald må anvende al den fortolkningsevne, han er i besiddelse af, i den kommende tid for at være helt klar over, hvad det er, folketinget i dag har vedtaget.

Jeg må måske lige sige en bemærkning i anledning af den udtalelse, det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte. Det ærede medlem benyttede, så vidt jeg husker, det udtryk, at der nu her vedtages noget, som er noget helt andet end det, man drøftede ved første behandling, at det er noget helt nyt, man vil vedtage. Det er jo ikke rigtigt. Hvis det ærede medlem læser førstebehand-